

конь съ обосувать. *М. 105.* 2) оголѣю, истощусь (о землѣ): Кога вали дѣждь орна-та прѣсть ще ся отмива, та по-малко по-малко ще обосѣе. *Л. Д. 1873 р. 254.* Съ мѣняваніе плодове-тъ земля-та никога нѣма да обосѣе и да ся исчерпи. *ib. р. 262.*

**Обра́двамъ** *гл. св.* обрадую; **Обра́двамъ** са обрадуюсь: Самъ си ся цар-отъ обрадва, Та пріе Рада Влахиня. *М. 70.* Че съ (=ся) зарадв аобрадва, Колади-Коладиле, Свѣти Иванъ. *Ч. 278.*

**Обра́зникъ** *с. м.* маска, наличникъ: Отъ сжщата ламска кожа зе другъ кжсъ, който беше доста твърдъ и хлѣмestъ, та направи образникъ; проби на него двѣ дупки на очытъ си и друга трети за устата си за да си зима лесно дыха. *Р. А. 74.*

**Образова́ние с. с. Образова́нность** *с. ж.* **Образова́теленъ** *пр. съ тѣми же значеніями. Бог.*

**Обра́зъ** *с. м.* 1) лицо, щека: Твой цярвентъ образъ, медна-та уста. *М. 360.* Сжлзи-тъ искаха да ми заоблачватъ образа. *Л. Д. 1875 р. 143.* Ржка ржжъ мые, а и двѣ-тъ образа (*нар. пос.*). *Л. Д. 1873 р. 201.* Лѣкари-ти изнамѣрихъ мазила, съ кои-то може да ся въспре сипаницата да не остави по образа грапы. *Л. Д. 1871 р. 142.* И си ронитъ сжлзи по образи. *М. 65, 201.* **Обра́зче** *ум.* Образчето му синіо, а устниците му блѣдни. *З. 20.* 2) портретъ, картина, образъ (*въ такомъ значеніи слова удареніе перемѣняется: о́бразъ*): Довнесе му и образътъ неинъ, като живъ *Р. 8.* Отдавна ми ся иска да имамъ отъ ванж ржжъ нѣкой образъ. *Л. Д. 1873 р. 199.* И туй е женски образъ (*Auch ein weibliches Porträt*). *Э. П. 13.* Тука и той (*Пушкинъ*) ся подслони подъ крыло на природѣ-тъ, та ся научи да обли истински най-хубавы образы. *Л. Д. 1875 р. 55.*

**Обра́с(т)нѣ Обрастѣ́** *гл. св.* 1) заросту, обросту: Та да видешъ мон-те дворове, зацустели, со пелинъ обрасли. *М. 106.* Пустѣ портѣ затворени, Двориѣ пелинъ обрастени. *М. 200.* Нѣ ако такъва нива е обрасла съ буренъ и троскотъ, една оранъ ъ не стига. *Л. Д. 1873 р. 255.* 2) выросту: Ми обрасле коси до землата, Ми обрасле у ц'рна зундана. *В. 355.*

**Обредѣ́** *гл. св.* уберу: Тукъ въ чисто измазана кжща, послана и обрѣдена добрѣ, сяда старій домовладика. *Зк. 171.* (*см. уредѣ*).

**Обрекѣ́ Обречѣ́** *гл. св.* **Обрѣ́чамъ** *гл. дл.* обѣщаю: Повѣрни се Тодоркин девер Та невѣсти ковчеже не дава, Що-то ъ свекъръ обрече. *Д. 25, 90—92.* Това изрече и обрече Миленка сестра Нягулу. *Д. 30, 28—29.* До кога, куме, до кой день? Казватъ томува, кой-то нищо не дава, а само обрѣча. *Ч. 152.* Деверъ-тъ обрѣче (на момини-тъ другарки) нѣколко гроша, и така му отворжъ. *Ч. 24.* Студентъ Декемврій